

for. Det er kun med Hensyn til de finansielle Forhold, at Sagen stiller sig saaledes, at Statskassen faaer en calculeret Indtægt af omtrent 180,000 Rbd. ved Forhøielsen af Brændeviinsafgiften, men jeg mener at disse 180,000 Rbd. ligesaa vel maa kunne liquideres i Affavnet for Kjøbenhavn, som de kunne det for de øvrige Kjøbstæder. I detmindste maa det gjælde for de $\frac{1}{3}$ Dele deraf, som falde paa Landet, idet kun $\frac{1}{3}$ kan ansees at falde paa Kjøbstæderne. Jeg troer altsaa, at det er en aldeles urigtig Betragtning af Forholdene, man gaaer ud fra, naar man siger, at Ophævelsen af Kjøbstædernes Consumtion dækkes ved den forhøiede Brændeviinsafgift. Dette staaer vist og fast, at Kjøbstæderne befries for den hidtil erlagte Consumtion, og det er, som den Opsats, der har ledsaget denne Sag fra Regleringen, viser, beregnet til 310,000 Rbd., men, vel at mærke, efter Middeltallet for de 5 Aar fra 1844—48, hvormod, naar man vil kun lægge det sidste Aars Indtægter til Grund, — hvad der vistnok med Hensyn til Sammenligningen mellem Sold- og Consumtionsindtægter kan have en heel Deel for sig, og hvad der ogsaa vil sees at være bleven adopteret af Finantsudvalget i det andet Thing, idet man har meent, at ligesaa gode Grunde kunde tale for, naar Talen var om at budgettere Sold- og Consumtionsindtægter, at man holdt sig til det sidste Aars Indtægt, som at man regnede efter flere Aars Gjennemsnit, — og naar man altsaa her vil holde sig til Aaret 1843, saa vil det af det statistiske Tabelværk sees, at Consumtionen for Kjøbstæderne har udgjort omtrent 345,000 Rbd. Det er altsaa ganske vist og klart, at det er denne Lettelse, Kjøbstæderne erholde ved Ophævelse af den paagjældende Afgift. Jeg veed jo nok, at man med Hensyn til Consumtionens Ophævelse opstiller den Betragtning, at den bæres ikke af Byerne alene,

men at Landet bærer en forholdsvis Deel deraf; Nogle antage $\frac{1}{3}$, Andre, troer jeg, $\frac{1}{4}$ deraf, og saaledes søger man at godtgjøre, at Byrden fordeles sig over By og Land. Jeg tilstaaer, jeg deler ikke denne Anskuelse. For mig stiller det sig saaledes, at alle Afgifter, som ere lagte paa Forbrugsgjenstande, ramme Forbrugerne. Producenterne paa Landet have vel at gøre Udslaget og have den Gene at skulle udrede Udgifterne, og jeg skal ganske vist erkende, at det er godt, at de befries for denne Byrde, som vel kan veie Noget; men med Hensyn til den finansielle Deel af Sagen, med Hensyn til Bestatningsbyrden, kan jeg ikke skjønne, idetmindste efter min Betragtning, maade, at Byrden bæres af dem. Jeg troer altsaa, at det ikke skal kunne roffes, at der ikke kan være Tale om nogen Dækning for denne Afgift, hvorfor Kjøbstæderne blive befriede, det skulde da kun være Besparelse af Udgifterne til Soldvæsenets Lønning, som er calculeret til 70,000 Rbd., og det maa jo vistnok indrømmes, at dette kan regnes til Afgang, men saa troer jeg ogsaa, at der, naar man vil see hen dertil, maa, naar Indførselsconsumtionen ophæves for Kjøbenhavn, komme et langt større Beløb til Dækning for den formindskede Indtægt, end man har calculeret efter den Regulering, der er foretagen. Jeg anfører slet ikke dette, fordi jeg i nogen Henseende vil gaae ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den ene eller den anden Deel af Landet kan ansees prægraveret ved denne Afgifts Regulering; jeg troer overhovedet, det er meget misligt at reise ethvert Spørgsmaal om Prægravation. Man skal søge at ordne Afgifterne ligelig og retfærdig, og lade dem træffe der, hvor de bør træffe, men man skal ikke af smaalige Hensyn see hen fra den ene Deel af Staten til den anden, om der bæres en større eller mindre Grad af saadanne Afgifter.